

А нѣи, като пристѣпваме сега побожно да разгледамы полєка и испытамы сѣкѣ отъ тѣзи тайны, колко-то можемъ да ги постигнемъ и разѣмѣемъ, трѣба да сѣ приготвимъ съ това разгледваніе да ги пріеѣмнемъ кротко.

Писмо 16.

Като зафащамъ да описвамъ слѣжебѣ-тѣ бо-жійѣ, коѣ-то бѣва за свето-то крещеніе, трѣба да ти наѣмѣмъ, че, както сички-тѣ тайни иматъ силѣ да даватъ намъ благодать-тѣ на светаго Дѣха, тѣи и сѣка особно има въ себе особенный нѣкой даръ, кой-то сѣ види подъ нѣкой обликъ (образъ); си-рѣчь дрѣго нѣщо видимъ при извѣршеніе-то на тайны-тѣ, а дрѣго вѣрваме.

Тѣи свето крещеніе ны пере отъ адамова грѣхъ съ това, дѣто сѣ потопяваме въ водѣ-тѣ, на коѣ-то е слѣзла благодать-та. Оноѣ „ѣо има отца и сына и скатаго,“ коѣ-то има створителнѣ силѣ, причинаѣ да сѣ родимъ изново за новѣ животъ, но не вече по старомѣ праотцѣ, кой-то е пренеслъ своѣ-тѣ дѣховнѣ болѣсть и тлѣніе грѣховно на сичкѣй-ѣ родъ челоѣеческѣй (затоѣа, заѣшто оноѣа, коѣ-то сѣ роди, не може да бѣде подобро отъ оноѣа, коѣ-то го ражда, и заѣшто отъ отровный из-воръ тече отравна вода), ами по христѣ Богѣ, кой то е чрезъ себе сичко подновилъ, и, като сѣ кръ-сти и самъ, далъ божественнѣ силѣ на тайзи тайна.